

Конвенция за международни железопътни превози (COTIF), подписана на 9 май 1980 г. в Берн

Държавен вестник брой: 81

Година: 2006

Орган на издаване: МТ

Дата на обнародване:

06 Окт 2006

Раздел I ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Член 1

Междуправителствена организация

§ 1. Страните по тази Конвенция образуват като държави членки Междуправителствената организация за международни железопътни превози (ОТИФ), наричана по-долу "Организацията".

§ 2. Седалището на Организацията е в Берн. Общото събрание може да реши да го определи на друго място, намиращо се в една от държавите членки.

§ 3. Организацията е юридическо лице. Тя има конкретно правоспособността да договаря, да придобива и да преотстъпва недвижимо и движимо имущество, както и да встъпва в съдебни процедури.

§ 4. Организацията, членовете на нейния персонал, експертите, до които тя се допитва, и представителите на държавите членки се ползват с привилегиите и имунитетите, необходими за изпълняването на техните задачи, при условията, определени в Протокола за привилегиите и имунитетите на Организацията, приложен към Конвенцията.

§ 5. Взаимоотношенията между Организацията и държавата по седалището се регламентират в споразумение за седалище.

§ 6. Работните езици на Организацията са френски, немски и английски. Общото събрание може да въведе други работни езици.

Член 2

Цел на Организацията

§ 1. Организацията има за цел да благоприятства, подобрява и улеснява от всяка гледна точка международното железопътно движение, конкретно:

а) като установява единни правни режими в следните юридически области:

1. договор за превоз на пътници и товари в пряко международно железопътно съобщение, включително допълнителни превози, използващи други превозни средства и съставляващи предмета на един-единствен договор;
2. договор за използване на подвижния състав като превозно средство в международно железопътно съобщение;
3. договор за използване на инфраструктурата в международно железопътно съобщение;
4. превоз на опасни товари в международно железопътно съобщение;

б) като допринася, вземайки под внимание особените обществени интереси, за отстраняването в оптимални срокове на пречките при преминаването на границите в международно железопътно съобщение, доколкото причините за тези пречки са от компетенцията на държавите;

в) като допринася за съвместимостта и техническото уеднаквяване в железопътния сектор чрез утвърждаване на технически норми и приемане на единни технически предписания;

г) като установява единна процедура на техническо приемане за железопътните средства, предназначени за използване в международно съобщение;

д) като следи за прилагането на всички правила и препоръки, приети в рамките на Организацията;

е) като усъвършенства единните правни режими, правилата и процедурите, посочени в букви а) - д), в съответствие с юридическото, икономическото и техническото развитие.

§ 2. Организацията може:

- a) с оглед на целите, посочени в § 1, да изработва други единни правни режими;
- b) да установява рамки, в които държавите членки могат да изготвят други международни спогодби, имащи за цел да благоприятстват, подобряват и улесняват международното железопътно движение.

Член 3

Международно сътрудничество

§ 1. Държавите членки се задължават да съсредоточат по принцип своето международно сътрудничество в железопътната област в рамките на Организацията, доколкото съществува единство със задачите, които са й отредени съгласно членове 2 и 4. За постигането на тази цел държавите членки ще вземат всички необходими и полезни мерки, за да бъдат адаптирани многостранните международни спогодби и споразумения, по които те са договарящи страни, доколкото тези спогодби и споразумения засягат международното сътрудничество в железопътната област и прехвърлят на други междуправителствени или неправителствени организации компетенции, които съвпадат със задачите, отредени на Организацията.

§ 2. Задълженията, произтичащи от § 1 за държавите членки, които са също членове на Европейските общности, или държавите - страни по Споразумението за Европейско икономическо пространство, нямат предимство пред задълженията им като членове на Европейските общности или като държави - страни по Споразумението за Европейско икономическо пространство.

Член 4

Поемане и прехвърляне на правомощия

§ 1. По решение на Общото събрание Организацията е упълномощена да поема в съответствие с целите, определени в член 2, правомощията, ресурсите и задълженията, които биха й били прехвърлени от други междуправителствени организации по силата на споразумения, сключени с тези организации.

§ 2. Организацията може по решение на Общото събрание да прехвърля на други междуправителствени организации правомощия, ресурси и задължения по силата на споразумения, сключени с тези организации.

§ 3. Организацията може с одобрението на Административния комитет да се наема с административни функции, които са свързани с нейните цели и които са й поверени от държава членка. Разходите на Организацията, отнасящи се до тези функции, се поемат от заинтересованата държава членка.

Член 5

Специфични задължения на държавите членки

§ 1. Държавите членки се споразумяват да предприемат всички подходящи мерки за улесняване и ускоряване на международното железопътно движение. С оглед на това всяка държава членка се задължава в рамките на възможното да:

- a) отстранява всяка излишна процедура;
- b) опростява и нормализира все още изискваните формалности; c) опростява граничния контрол.

§ 2. С цел улесняване и подобряване на международното железопътно движение държавите членки се споразумяват да съдействат за постигането на възможно най-голямо единство в регламентите, стандартите, процедурите и организационните методи, свързани с железопътните превозни средства, железопътния персонал, железопътната инфраструктура и спомагателните служби.

§ 3. Държавите членки се договарят да улесняват сключването на споразумения между управители на железопътни инфраструктури с цел оптимизиране на международното железопътно движение.

Член 6

Единни правила

§ 1. Международното железопътно движение и приемането на железопътни средства за използване в международно съобщение се регламентират, доколкото не са били направени или изказани декларации или резерви в съответствие с член 42, § 1, първо изречение, от:

- a) "Единните правила за договора за международен железопътен превоз на пътници (CIV)", съставляващи Притурка А към Конвенцията;

- b) "Единните правила за договора за международен железопътен превоз на товари (CIM)", съставляващи Притурка В към Конвенцията;
 - с) "Правилника за международен железопътен превоз на опасни товари (RID)", съставляващ Притурка С към Конвенцията;
 - d) "Единните правила за договорите за използване на подвижен състав в международно железопътно съобщение (CUV)", съставляващи Притурка D към Конвенцията;
 - e) "Единните правила за договора за използване на инфраструктурата в международно железопътно съобщение (CUI)", съставляващи Притурка Е към Конвенцията;
 - f) "Единните правила за утвърждаване на технически норми и приемане на единни технически предписания, приложими за железопътните средства, предназначени да бъдат използвани в международно съобщение (APTU)", съставляващи Притурка F към Конвенцията;
 - g) "Единните правила за техническо приемане на железопътни средства, използвани в международно съобщение (ATMF)", съставляващи Притурка G към Конвенцията;
 - h) други единни правни режими, изработени от Организацията в съответствие с член 2, § 2, буква а), съставляващи също притурки към Конвенцията.
- § 2. Единните правила, правилникът и режимите, изброени в § 1, включително техните приложения, са неразделна част от Конвенцията.

Член 7

Определение на понятието "Конвенция"

В разпоредбите, които следват, изразът "Конвенция" обхваща същинската Конвенция, Протокола, упоменат в член 1, § 4, и притурките, упоменати в член 6, включително техните приложения.

Раздел II

ОБИЧАЙНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 8

Национално право

- § 1. При тълкуването и прилагането на Конвенцията ще се държи сметка за нейния международноправен характер и за необходимостта от насърчаване на хармонизацията.
- § 2. При отсъствие на изрични клаузи в Конвенцията ще се прилага националното право.
- § 3. Под национално право се разбира правото на държавата, в която правоимащият предявява правата си, включително нормите относно стълкновенията на закони.

Член 9

Разчетна единица

- § 1. Разчетната единица, предвидена в притурките, съответства на Специалните права на тираж, такива, каквито са определени от Международния валутен фонд.
- § 2. Стойността на националната парична единица на държава членка, която е също член на Международния валутен фонд, изразена в Специални права на тираж, се изчислява по метода, прилаган от Международния валутен фонд при собствените му операции и сделки.
- § 3. Стойността на националната парична единица на държава членка, която не е член на Международния валутен фонд, изразена в Специални права на тираж, се изчислява по начина, определен от тази държава. Това изчисление трябва да изразява в национална парична единица реална стойност, възможно най-близка до тази, която би се получила при прилагането на § 2.
- § 4. За държава членка, която не е член на Международния валутен фонд, чието законодателство не позволява прилагането на § 2 или на § 3, разчетната единица, предвидена в притурките, се смята за равна на три златни франка. Златният франк се определя като 10/31 грама злато при проба 0,900. Превръщането на златния франк трябва да изразява в национална парична единица реална стойност, възможно най-близка до тази, която би се получила при прилагането на § 2.
- § 5. В срок от три месеца от влизането в сила за тях на Конвенцията и всеки път, когато настъпи промяна в метода им на изчисление или в стойността на националната им парична единица по отношение на разчетната единица, държавите уведомяват Генералния секретар за метода си на изчисление в съответствие с § 3 или за резултатите от превръщането в съответствие с § 4. Генералният секретар съобщава тези сведения на другите държави членки.

§ 6. Сума, изразена в разчетни единици, се превръща в националната валута на държавата на сезирания съд. Превръщането се извършва според стойността на съответната валута в деня на съдебното решение или в деня, договорен от страните.

Член 10

Допълнителни разпоредби

§ 1. Две или повече държави членки или две или повече транспортни предприятия могат да договорят допълнителни разпоредби за изпълнението на Единните правила CIV и на Единните правила CIM, без при това да могат да се отклоняват от тези Единни правила.

§ 2. Допълнителните разпоредби, упоменати в § 1, се въвеждат и публикуват във формите, предвидени от законите и правните норми на всяка държава. Допълнителните разпоредби на държавите и тяхното въвеждане се съобщават на Генералния секретар на Организацията. Той съобщава тези сведения на другите държави членки.

Член 11

Мерки за обезпечаване

Внасяне на гаранция за обезпечаване на плащането на разноските не може да се изисква при съдебните иски, основани на Единните правила CIV, Единните правила CIM, Единните правила CUV или Единните правила CUI.

Член 12

Изпълнение на съдебните решения. Запори

§ 1. Когато съдебните решения, произнесени от компетентния съд въз основа на разпоредбите на Конвенцията в присъствие на страните по спора или задочно, са станали изпълними според законите, прилагани от този съд, те имат сила на присъдено нещо във всяка от другите държави членки след изпълняването на формалностите, предписани в държавата, където трябва да се състои изпълнението. Преразглеждане на делото по същество не се допуска. Тези разпоредби се прилагат също при съдебните споразумения.

§ 2. Параграф 1 не се прилага при съдебните решения, които подлежат на предварително изпълнение, нито при решенията за обезщетение за вреди и загуби, освен за заплащане на разноските, които биха били произнесени срещу ищец при отхвърляне на иска му.

§ 3. Върху вземанията, произтичащи от превоз, подчинен на Единните правила CIV или на Единните правила CIM, на едно транспортно предприятие от друго транспортно предприятие, което не принадлежи към същата държава членка, може да бъде налаган запор само по силата на съдебно решение, издадено от съдебните органи на държавата членка, към която принадлежи предприятието собственик на подлежащите на запор вземания.

§ 4. Върху вземанията, произтичащи от договор, подчинен на Единните правила CUV или на Единните правила CUI, може да бъде налаган запор само по силата на съдебно решение, издадено от съдебните органи на държавата членка, към която принадлежи предприятието собственик на подлежащите на запор вземания.

§ 5. Върху подвижния състав на железниците на територия, различна от тази на държавата членка, в която се намира седалището на ползвателя, може да бъде налаган запор само по силата на съдебно решение, издадено от съдебните органи на тази държава. Изразът "ползвател" означава онзи, който експлоатира икономически за траен период железопътно средство като превозно средство независимо дали е негов собственик, или има правото на разпореждане върху него.

Раздел III

СТРУКТУРА И ФУНКЦИОНИРАНЕ

Член 13

Органи

§ 1. Функционирането на Организацията се осигурява от следните органи:

- a) Общото събрание;
- b) Административния комитет;
- c) Ревизионната комисия;
- d) Комисията от експерти по превоза на опасни товари (Комисия от експерти по RID);

- e) Комисията по улесняване на железопътното движение;
- f) Комисията от технически експерти;
- g) Генералния секретар.

§ 2. Общото събрание може да вземе решение за временно създаване на други комисии за изпълнението на специфични задачи.

§ 3. При определянето на кворума в Общото събрание и в комисиите, упоменати в § 1, букви с) - f), държавите членки, които нямат право на глас (член 14, § 5, член 26, § 7 или член 40, § 4), не се вземат под внимание.

§ 4. Председателството на Общото събрание, председателството на Административния комитет, както и длъжността Генерален секретар трябва по правило да се присъждат на граждани на различни държави членки.

Член 14

Общо събрание

§ 1. Общото събрание се състои от представители на всички държави членки.

§ 2. Общото събрание:

- a) съставя свой вътрешен правилник;
- b) определя членовете на Административния комитет, както и по един заместник - член за всеки от тях и избира държавата членка, която ще осигурява председателството му (член 15, § 1 - 3);
- c) избира Генералния секретар (член 21, § 2);
- d) издава директиви относно дейността на Административния комитет и на Генералния секретар;
- e) определя на период от шест години максималния размер, който могат да достигнат разходите на Организацията през всеки бюджетен период (член 25), или издава за период, който не може да надхвърля шест години, директиви за ограничаването на тези разходи;
- f) решава дали седалището на Организацията се определя на друго място (член 1, § 6);
- g) взема решение за въвеждането на други работни езици (член 1, § 6);
- h) взема решение за поемането на други правомощия от Организацията (член 4, § 1), както и за прехвърлянето на правомощия от Организацията на друга междуправителствена организация (член 4, § 2);
- i) взема решение при нужда за временно създаване на други комисии за изпълнението на специфични задачи (член 13, § 2);
- j) разглежда дали поведението на една държава следва да се смята за мълчаливо денонсиране (член 26, § 7);
- k) решава дали да се възложи изпълнението на одита на държава членка, различна от държавата по седалището (член 27, § 1);
- l) взема решение по предложенията, насочени към изменение на Конвенцията (член 33, § 2 и 3);
- m) взема решение по молбите за присъединяване, които са му предоставени за разглеждане (член 37, § 4);
- n) взема решение по условията за присъединяване на регионална организация за икономическа интеграция (член 38, § 1);
- o) взема решение по молбите за асоцииране, които са му предоставени за разглеждане (член 39, § 1);
- p) взема решение за разпускането на Организацията и за евентуалното прехвърляне на нейните правомощия на друга междуправителствена организация (член 43);
- q) взема решение по другите въпроси, включени в дневния ред.

§ 3. Генералният секретар свиква Общото събрание веднъж на всеки три години или по искане било на една трета от държавите членки, било на Административния комитет, както и в случаите, посочени в член 33, § 2 и 3 и в член 37, § 4. Той изпраща на държавите членки проекта за дневен ред най-късно три месеца преди откриването на сесията при условията, определени от вътрешния правилник, упоменат в § 2, буква а).

§ 4. В Общото събрание кворумът (член 13, § 3) е достигнат, когато на заседанието са представени мнозинството от държавите членки. Една държава членка може да бъде представявана по нейно

искане от друга държава членка; една държава обаче не може да представлява повече от една друга държава.

§ 5. При гласуване от Общото събрание по изменения на притурките към Конвенцията държавите членки, които са направили в съответствие с член 42, § 1, първо изречение, декларация по разглежданата притурка, нямат право на глас.

§ 6. Общото събрание взема решенията си с мнозинство от гласовете на държавите членки, представени по време на гласуването, освен по въпроси, отнасящи се до § 2, букви е), f), g), h), l) и р), както и до член 34, § 6, за които се изисква мнозинство от две трети. Все пак в случаите по § 2, буква l) мнозинство от две трети се изисква само когато се отнася за предложения, насочени към изменение на същинската Конвенция, с изключение на членове 9 и 27, § 2 - 10, както и на Протокола, упоменат в член 1, § 4.

§ 7. По покана на Генералния секретар, отправена със съгласието на мнозинството от държавите членки,

а) държави - нечленки на Организацията,

б) международни организации и асоциации, компетентни по проблеми, свързани с дейностите на Организацията или занимаващи се с въпроси, включени в дневния ред, могат да участват с право на съвещателен глас в сесиите на Общото събрание.

Член 15

Административен комитет

§ 1. Административният комитет се състои от представители на една трета от държавите членки.

§ 2. Членовете на Комитета и по един заместник-член за всеки от тях, както и председателстващата държава членка се избират за срок от три години. Съставът на Комитета се определя за всеки период, като се съобразява конкретно със справедливото географско разпределение. Заместник-член, който е станал член на Комитета в течение на даден период, трябва да бъде определен за член на Комитета за следващия период.

§ 3. В случай на вакантно място, на преустановяване правото на глас на даден член на Комитета или в случай на отсъствие на даден член в продължение на две последователни заседания на Комитета, без той да е бил представляван междуременно от друг член в съответствие с § 6, заместник-членът, определен от Общото събрание, упражнява неговите функции през останалата част от периода.

§ 4. Извън случая, посочен в § 3, никоя държава членка не може да участва в Комитета през повече от два последователни и цели периода.

§ 5. Комитетът:

а) съставя своя вътрешен правилник;

б) сключва споразумението за седалище;

в) съставя статута на персонала на Организацията;

г) назначава съобразно компетентността на кандидатите и справедливото географско разпределение висшите служители на Организацията;

д) установява финансов и счетоводен правилник на Организацията;

е) одобрява програмата за работата, бюджета, доклада за управлението и сметките на Организацията;

ж) определя въз основа на одобрените сметки окончателните вноски, дължими от държавите членки в съответствие с член 26 за двете изтекли календарни години, както и размера на авансовите вноски в бюджета на Организацията, дължими от държавите членки в съответствие с член 26, § 5 за текущата година и за следващата календарна година;

з) определя правомощията на Организацията, засягащи всички държави членки или само някои от държавите членки, както и произтичащите от тях разходи, които следва да бъдат понесени от тези държави членки (член 26, § 4);

и) определя размера на специфичните плащания (член 26, § 11); ж) дава специални указания относно одита (член 27, § 1);

з) одобрява поемането на административни функции от Организацията (член 4, § 3) и определя

специфичните вноски, дължими от съответната държава членка;

- l) запознава държавите членки с доклада за управлението, извлечението от сметките, както и със своите решения и препоръки;
- m) изготвя и изпраща на държавите членки с оглед сесията на Общото събрание, натоварено да определя състава му, най-късно два месеца преди откриването на сесията, доклад за дейността си, както и предложения относно обновяването си (член 14, § 2, буква b);
- n) контролира ръководната дейност на Генералния секретар;
- o) следи за правилното прилагане от Генералния секретар на Конвенцията, както и за изпълнението от Генералния секретар на решенията, взети от другите органи; за тази цел Комитетът може да предприема всички мерки, способстващи за по-доброто прилагане на Конвенцията и упоменатите решения;
- p) дава обосновани становища по въпросите, свързани с дейността на Организацията и внесени за разглеждане в него от държава членка или от Генералния секретар;
- q) урежда споровете между държава членка и Генералния секретар по отношение на неговата функция на депозитар (член 36, § 2);
- r) взема решение по молби за преустановяване на членството (член 40).

§ 6. В Комитета кворумът е достигнат, когато са представени две трети от членовете му. Един член може да бъде представляван по негово искане от друг член; един член обаче не може да представлява повече от един друг член.

§ 7. Комитетът взема решенията си с мнозинство от гласовете на членовете, представени по време на гласуването.

§ 8. Освен при противоположно решение Комитетът се събира в седалището на Организацията. Протоколите от заседанията се изпращат до всички държави членки.

§ 9. Председателят на Комитета:

- a) свиква Комитета най-малко веднъж годишно, както и по искане на четирима от неговите членове или на Генералния секретар;
- b) изпраща на членовете на Комитета проекта за дневен ред;
- c) разглежда в границите и при условията, определени от вътрешния правилник на Комитета, спешни въпроси, повдигнати в интервала между заседанията;
- d) подписва споразумението за седалище, предвидено в § 5, буква b).

§ 10. Комитетът може в границите на собствените си компетенции да възложи на председателя изпълнението на някои специфични задачи.

Член 16

Комисии

§ 1. Комисиите, упоменати в член 13, § 1, букви c) - f) и § 2, се състоят по правило от представители на всички държави членки. Когато Ревизионната комисия, Комисията от експерти по RID или Комисията от технически експерти обсъждат и вземат решения в рамките на своите компетенции за изменения на притурките към Конвенцията, държавите членки, направили в съответствие с член 42, § 1, първо изречение декларация относно разглежданите притурки, не са членки на съответната Комисия.

§ 2. Генералният секретар свиква комисиите или по собствена инициатива, или по искане на пет държави членки, или по искане на Административния комитет. Генералният секретар изпраща на държавите членки проекта за дневен ред най-късно два месеца преди откриването на заседанието.

§ 3. Една държава членка може да бъде представлявана по нейно искане от друга държава членка; една държава обаче не може да представлява повече от две други държави.

§ 4. Всяка представена държава членка има право на един глас. Дадено предложение се приема, ако броят на гласовете "за" е:

- a) най-малко равен на една трета от броя на държавите членки, представени по време на гласуването, и
- b) надвишава броя на гласовете "против".

§ 5. По покана на Генералния секретар, отправена със съгласието на мнозинството от държавите членки,

а) държави - нечленки на Организацията,

б) държави членки, които обаче не са членки на съответните комисии,

в) международни организации и асоциации, компетентни по проблеми, свързани с дейностите на Организацията, или занимаващи се с въпроси, включени в дневния ред, могат да участват с право на съвещателен глас в заседанията на комисиите.

§ 6. Комисиите избират за всяко заседание или за определен период председател и един или повече заместник-председатели.

§ 7. Разискванията се водят на работните езици. Изложенията, направени по време на заседанието на един от работните езици, се превеждат по същество на другите работни езици; предложенията и решенията се превеждат изцяло.

§ 8. Протоколите представят разискванията в резюме. Предложенията и решенията се възпроизвеждат изцяло. По отношение на решенията единствено френският текст е меродавен. Протоколите се изпращат на всички държави членки.

§ 9. Комисиите могат да създават работни групи, натоварени с разглеждането на определени въпроси.

§ 10. Комисиите съставят свой вътрешен правилник.

Член 17

Ревизионна комисия

§ 1. Ревизионната комисия:

а) взема решение съгласно член 33, § 4 по предложенията, насочени към изменение на Конвенцията;

б) разглежда предложенията, които следва да бъдат внесени за решение съгласно член 33, § 2 от Общото събрание.

§ 2. В Ревизионната комисия кворумът (член 13, § 3) е достигнат, когато са представени мнозинството от държавите членки.

Член 18

Комисия от експерти по RID

§ 1. Комисията от експерти по RID взема решение съгласно член 33, § 5 по предложенията, насочени към изменение на Конвенцията.

§ 2. В Комисията от експерти по RID кворумът (член 13, § 3) е достигнат, когато са представени една трета от държавите членки.

Член 19

Комисия по улесняване на железопътното движение

§ 1. Комисията по улесняване на железопътното движение: а) се произнася по всички въпроси, свързани с улесняване на преминаването на границите в международно железопътно съобщение; б) препоръчва стандарти, методи, процедури и практики за улесняване на железопътното движение.

§ 2. В Комисията по улесняване на железопътното движение кворумът (член 13, § 3) е достигнат, когато са представени една трета от държавите членки.

Член 20

Комисия от технически експерти

§ 1. Комисията от технически експерти:

а) взема решение съгласно член 5 от Единните правила АРТУ за утвърждаването на техническа норма за железопътните средства, предназначени за използване в международно съобщение;

б) взема решение съгласно член 6 от Единните правила АРТУ за приемането на единно техническо предписание относно конструкцията, експлоатацията, поддържането или относно процедура, свързана с железопътните средства, предназначени за използване в международно съобщение;

в) следи за прилагането на техническите норми и на единните технически предписания относно железопътните средства, предназначени за използване в международно железопътно съобщение, и

разглежда тяхното развитие с оглед утвърждаването или приемането им в съответствие с процедурите, предвидени в членове 5 и 6 от Единните правила АРТУ;

d) взема решение съгласно член 33, § 6 по предложенията, насочени към изменение на Конвенцията;

e) разглежда всички други въпроси, които са ѝ възложени съгласно Единните правила АРТУ и Единните правила АТМФ.

§ 2. В Комисията от технически експерти кворумът (член 13, § 3) е достигнат, когато са представени половината от държавите членки по смисъла на член 16, § 1. При вземането на решения по разпоредбите на приложенията към Единните правила АРТУ държавите членки, които са изказали възражение в съответствие с член 35, § 4 относно разглежданите разпоредби или са направили декларация в съответствие с член 9, § 1 от Единните правила АРТУ, нямат право на глас.

§ 3. Комисията от технически експерти може било да утвърди технически норми или приеме единни технически предписания, било да откаже да ги утвърди или да ги приеме; тя не може в никакъв случай да ги изменя.

Член 21

Генерален секретар

§ 1. Генералният секретар поема функциите на секретариат на Организацията.

§ 2. Генералният секретар се избира от Общото събрание за период от три години, подновяем най-много два пъти.

§ 3. Генералният секретар трябва конкретно:

- a) да поеме функциите на депозитар (член 36);
- b) да представлява Организацията навън;
- c) да съобщава решенията, взети от Общото събрание и от комисиите, на държавите членки (член 34, § 1; член 35, § 1);
- d) да изпълнява задачите, които са му поверени от другите органи на Организацията;
- e) да проучва предложенията на държавите членки, насочени към изменение на Конвенцията, като се опира при нужда на помощта на експерти;
- f) да свиква Общото събрание и комисиите (член 14, § 3; член 16, § 2);
- g) да изпраща своевременно на държавите членки документите, необходими за заседанията на различните органи;
- h) да изготвя програмата за работата, проектобюджета и доклада за управлението на Организацията и да ги внася за одобрение от Административния комитет (член 25);
- i) да управлява финансите на Организацията в рамките на одобрения бюджет;
- j) да се стреми, предлагайки своето посредничество по искане на една от заинтересованите страни, да урежда споровете между тях, възникнали по тълкуването или прилагането на Конвенцията;
- k) да издава по искане на всички заинтересовани страни становище по споровете, възникнали по тълкуването или прилагането на Конвенцията;
- l) да поеме функциите, които му се отреждат в раздел V;
- m) да получава съобщенията, направени от държавите членки, от международните организации и асоциации, посочени в член 16, § 5, и от предприятията (превозвачи, управители на инфраструктури и т.н.), участващи в международното железопътно движение, и ако е необходимо, да запознава с тях другите държави членки, международни организации и асоциации, както и предприятията;
- n) да упражнява ръководството на персонала на Организацията;
- o) да уведомява своевременно държавите членки за всеки вакантен пост в Организацията;
- p) да поддържа в актуализиран вид и публикува списъците на линиите, упоменати в член 24.

§ 4. Генералният секретар може да представя по своя собствена инициатива предложения, насочени към изменение на Конвенцията.

Член 22

Персонал на Организацията

Правата и задълженията на персонала на Организацията се определят от статута на персонала, съставен от Административния комитет в съответствие с член 15, § 5, буква с).

Член 23

Бюлетин

§ 1. Организацията издава бюлетин, който съдържа официалните съобщения, както и съобщенията, необходими и полезни с оглед прилагането на Конвенцията.

§ 2. Съобщенията, които са задължение на Генералния секретар по силата на Конвенцията, могат при нужда да бъдат направени под формата на публикация в бюлетина.

Член 24

Списъци на линиите

§ 1. Морските и вътрешните водни линии, упоменати в член 1 на Единните правила CIV и на Единните правила CIM, по които се осъществяват превози, съставляващи предмета на един-единствен договор за превоз наред с железопътен превоз, се вписват в два списъка:

- а) списък на морските и вътрешните водни линии CIV;
- б) списък на морските и вътрешните водни линии CIM.

§ 2. Железопътните линии на държава членка, изразила резерва в съответствие с член 1, § 6 на Единните правила CIV или в съответствие с член 1, § 6 на Единните правила CIM, се вписват в два списъка съобразно тази резерва:

- а) списък на железопътните линии CIV;
- б) списък на железопътните линии CIM.

§ 3. Държавите членки изпращат до Генералния секретар съобщенията си относно вписването или изваждането от списъците на линиите, упоменати в § 1 и 2. Доколкото свързват държави членки, морските и вътрешните водни линии, посочени в § 1, се вписват само със съгласието на тези държави; за изваждането от списъците на такава линия съобщението само на една от тези държави е достатъчно.

§ 4. Генералният секретар уведомява за вписването или изваждането от списъците на дадена линия всички държави членки.

§ 5. Превозите по морските и вътрешните водни линии, посочени в § 1, и превозите по железопътните линии, посочени в § 2, попадат под разпоредбите на Конвенцията след изтичането на един месец считано от датата на уведомлението за вписването от Генералния секретар. Такава линия престава да бъде подчинена на разпоредбите на Конвенцията след изтичането на три месеца считано от датата на уведомлението за нейното изваждане от списъците от Генералния секретар, освен що се отнася до започнатите превози, които трябва да бъдат завършени.

Раздел IV

ФИНАНСИ

Член 25

Програма за работата. Бюджет. Сметки. Доклад за управлението

§ 1. Програмата за работата, бюджетът и сметките на Организацията обхващат период от две календарни години.

§ 2. Организацията издава най-малко веднъж на всеки две години доклад за управлението.

§ 3. Размерът на разходите на Организацията се определя за всеки бюджетен период от Административния комитет по предложение на Генералния секретар.

Член 26

Финансиране на разходите

§ 1. Извън § 2 - 4 разходите на Организацията, непокрити от други приходи, се поемат от държавите членки, като две пети се изчисляват съобразно схемата за разпределяне на вноските по системата на ООН и три пети - пропорционално на общата дължина на железопътните инфраструктури, както и на линиите на морските и вътрешните водни пътища, вписани в съответствие с член 24, § 1. При това линиите на морските и вътрешните водни пътища се приравняват само към половината от техните дължини.

§ 2. Когато държава членка е изразила резерва в съответствие с член 1, § 6 от Единните правила

CIV или в съответствие с член 1, § 6 от Единните правила CIM, формулата за определяне на вноската, упомената в § 1, се прилага, както следва:

а) вместо общата дължина на железопътните инфраструктури на територията на тази държава членка се взема под внимание само дължината на железопътните линии, вписани в съответствие с член 24, § 2;

б) делът на вноската по системата на ООН се изчислява пропорционално на дължината на линиите, вписани в съответствие с член 24, § 1 и 2, спрямо общата дължина на железопътните инфраструктури на територията на тази държава членка и общата дължина на линиите, вписани в съответствие с член 24, § 1; той не може в никакъв случай да бъде по-нисък от 0,01 на сто.

§ 3. Всяка държава членка поема най-малко 0,25 на сто и най-много 15 на сто от вноските.

§ 4. Административният комитет определя правомощията на Организацията, които засягат:

а) всички държави членки еднакво и разходите, които се поемат от всички държави членки по формулата, посочена в § 1;

б) само някои от държавите членки и разходите, които се поемат от тези държави членки по същата формула.

Параграф 3 се прилага по аналогия. Тези разпоредби не засягат разпоредбите на член 4, § 3.

§ 5. Вноските на държавите членки по разходите на Организацията се дължат под формата на авансова бюджетна вноска, платима на две части, най-късно до 31 октомври на всяка от двете години, които бюджетът обхваща. Авансовата бюджетна вноска се определя въз основа на окончателно дължимите вноски за двете предишни години.

§ 6. При изпращането на държавите членки на доклада за управлението и извлечението от сметките Генералният секретар съобщава окончателния размер на вноските за двете изтекли календарни години, както и размера на авансовата бюджетна вноска за двете предстоящи календарни години.

§ 7. След 31 декември на годината на съобщаването от Генералния секретар в съответствие с § 6 сумите, дължими за двете изтекли календарни години, се облагат с лихва в размер пет на сто годишно. Ако една година след тази дата държавата членка не е платила своя дял на участие в разходите, нейното право на гласуване се преустановява, докато не изплати задължението си. При изтичане на допълнителен срок от две години Общото събрание разглежда дали поведението на тази държава следва да се смята за мълчаливо денонсиране на Конвенцията, като определя, ако е необходимо, датата, от която то е в сила.

§ 8. Просрочените вноски остават дължими в случаите на денонсиране по силата на § 7 или на член 41, както и в случаите на преустановяване правото на гласуване, упоменато в член 40, § 4, буква б).

§ 9. Несъбраните суми се покриват със средства на Организацията.

§ 10. Държавата членка, денонсирала Конвенцията, може да стане отново държава членка чрез присъединяване, при условие че е изплатила сумите, които дължи.

§ 11. Организацията събира определена сума за покриване на специфичните разходи, произтичащи от дейностите, предвидени в член 21, § 3, букви j) - l). В случаите, предвидени в член 21, § 3, букви j) и k), тази сума се определя от Административния комитет по предложение на Генералния секретар; в случая, предвиден в член 21, § 3, буква l), е приложим член 31, § 3.

Член 27

Одит

§ 1. Освен при противоположно решение на Общото събрание, взето в съответствие с член 14, § 2, буква к), одитът се извършва от държавата по седалището съобразно разпоредбите на този член и под уговорката за всички специални указания на Административния комитет съгласно финансовия и счетоводен правилник на Организацията (член 15, § 5, буква е).

§ 2. Одиторът проверява сметките на Организацията, включително всички обезпечителни фондове и специални сметки, както прецени за необходимо, за да се увери, че:

а) оборотните ведомости отразяват счетоводните регистри и първичните счетоводни документи на Организацията;

- b) финансовите операции са отразени във ведомостите в съответствие с нормите и правилниците, бюджетните разпоредби и другите директиви на Организацията;
- c) ценните книжа и наличността на парични средства, депозирани в банка или в каса, са били или проверени посредством сертификати, получени директно от вложителите, или действително преброени;
- d) принципите на вътрешния контрол, включително вътрешната проверка на сметките, са съобразени и адекватни;
- e) всички елементи на актива и на пасива, както и всички излишъци и липси са осчетоводени по методи, които той преценява като удовлетворителни.

§ 3. Единствено Одиторът има компетентността да приеме изцяло или отчасти уверенията и основанията, представени от Генералния секретар. Ако прецени за уместно, той може да пристъпи към преглед и подробна проверка на всеки счетоводен документ, отнасящ се било до финансовите операции, било до доставките, свързани с дейността.

§ 4. Одиторът има свободен достъп във всеки момент до всички първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри и други сведения, от които сметне, че се нуждае.

§ 5. Одиторът няма компетенцията да отхвърля едно или друго счетоводно записване, но той привлича незабавно вниманието на Генералния секретар върху всяка операция, чиято редовност или целесъобразност му се струва спорна, за да вземе последният съответните мерки.

§ 6. Одиторът представя и подписва мнение относно счетоводните ведомости в следната формулировка: "Прегледах счетоводните ведомости на Организацията за бюджетния период, приключил на 31 декември... Прегледът включи общ анализ на счетоводната методология и контрол на счетоводните документи и други оправдателни документи, които сметнах за необходимо при съществуващите обстоятелства." Това мнение свидетелства според случая, че:

- a) ведомостите отразяват удовлетворително финансовото състояние към датата на изтичане на разглеждания период, както и резултатите от операциите, проведени през периода, който е приключил на тази дата;
- b) ведомостите са изготвени съобразно утвърдените счетоводни принципи;
- c) счетоводните принципи са прилагани в съответствие със счетоводната политика, приета през предшестващия бюджетен период;
- d) финансовите операции са отразени във ведомостите съобразно нормите и правилниците, бюджетните разпоредби и другите директиви на Организацията.

§ 7. В доклада си върху финансовите операции одиторът посочва:

- a) естеството и обхвата на проверката, към която е пристъпил;
- b) елементите, свързани със същността и адекватността на сметките, включително при нужда:
 1. сведенията, необходими за правилното интерпретиране и оценяване на сметките;
 2. всички вземания, които не са намерили отражение в счетоводните сметки;
 3. всяка сума, която е била предмет на редовно или условно задължение и която не е осчетоводена и не е записана във финансовите ведомости;
 4. разходите, които не са документално обосновани в пълна степен;
 5. надлежното водене на счетоводните регистри; уместно е да се посочат случаите, в които поддържането на регистрите се отклонява от общоприетите и общоприлагани счетоводни принципи;
- c) другите въпроси, върху които следва да се обърне внимание на Административния комитет, например:
 1. случаите на измама или на предположение за измама;
 2. разхищаването или нецелесъобразното използване на фондове или на други авоари на Организацията (дори когато сметките, отразяващи извършената операция, са редовни);
 3. разходите, които биха могли да доведат впоследствие до съществени загуби за Организацията;
 4. всеки недостатък, общ или частен, на системата за контрол на приходите и разходите или на доставките, свързани с дейността;
 5. разходите, които не съответстват на политиката на Административния комитет, предвид

надлежно разрешените преразпределения в рамките на бюджета;

6. превишенията на лимити предвид измененията, произтичащи от надлежно разрешените преразпределения в рамките на бюджета;

7. разходите, които не съответстват на регламентираните и разрешени такива;

d) адекватността или неадекватността на сметките по доставките, свързани с дейността, установена при инвентаризацията и прегледа на счетоводните регистри. Освен това докладът може да отразява операции, осчетоводени през предшестваш бюджетен период, по които са получени нови данни, или операции, които предстои да бъдат извършени през следващ бюджетен период и за които изглежда препоръчително да се уведоми предварително Административният комитет.

§ 8. Одиторът не бива в никакъв случай да помества в доклада си критики, без преди това да е дал на Генералния секретар възможността да се обоснове.

§ 9. Одиторът съобщава на Административния комитет и на Генералния секретар констатациите, направени при проверката. Той може освен това да представи всякакъв коментар, който намери за подходящ, относно финансовия доклад на Генералния секретар.

§ 10. Доколкото е пристъпил към най-обща проверка или не е получил достатъчни основания, одиторът трябва да го отбележи в мнението и в доклада си, като посочи причините за забележките си, както и произтичащите последици за финансовото състояние и осчетоводените финансови операции.

Раздел V

АРБИТРАЖ

Член 28

Компетенция

§ 1. Споровете между държави членки, възникнали по тълкуването или по прилагането на Конвенцията, както и споровете между държави членки и Организацията, възникнали по тълкуването или по прилагането на Протокола за привилегиите и имунитетите, могат по искане на една от страните да бъдат отнесени до арбитражен съд. Страните определят свободно състава на арбитражния съд и арбитражната процедура.

§ 2. Другите спорове, възникнали по тълкуването или по прилагането на Конвенцията и на другите спогодби, изготвени от Организацията в съответствие с член 2, § 2, ако не са били уредени по приятелски начин или предадени за решаване от обикновените съдилища, могат по споразумение между заинтересованите страни да бъдат отнесени до арбитражен съд. По отношение на състава на арбитражния съд и арбитражната процедура се прилагат разпоредбите на членове 29 - 32.

§ 3. Всяка държава може, когато отправя молба за присъединяване към Конвенцията, да си запази правото да не прилага изцяло или отчасти § 1 и 2.

§ 4. Държава, която е изразила резерва в съответствие с § 3, може да се откаже от нея във всеки момент, като уведоми за това депозитаря. Това отказване влиза в сила един месец след датата, на която депозитарят го доведе до знанието на държавите членки.

Член 29

Арбитражно споразумение. Съдебна канцелария

Страните сключват споразумение за отнасяне на спора до арбитражен съд, в което се посочват конкретно:

- a) предметът на спора;
- b) съставът на съда и договорените срокове за определяне на арбитъра или арбитрите;
- c) договореното място за седалище на съда. Арбитражното споразумение трябва да бъде съобщено на Генералния секретар, който поема функциите на съдебна канцелария.

Член 30

Арбитри

§ 1. Списък на арбитри се съставя и поддържа в актуализиран вид от Генералния секретар. Всяка държава може да включи в списъка на арбитрите двама свои граждани.

§ 2. Арбитражният съд се състои от един, от трима или от петима арбитри съобразно споразумението. Арбитрите се избират между лицата, фигуриращи в списъка, упоменат в § 1. Ако

арбитражното споразумение обаче предвижда петима арбитри, всяка от страните може да избере един арбитър извън списъка. Ако споразумението предвижда само един арбитър, той се избира от страните по взаимно съгласие. Ако споразумението предвижда трима или петима арбитри, всяка от страните избира един или двама арбитри според случая; те определят по взаимно съгласие третия или петия арбитър, който председателства арбитражния съд. В случай на несъгласие между страните по определянето на единствения арбитър или между избраните арбитри по определянето на третия или на петия арбитър, това определяне се прави от Генералния секретар.

§ 3. Единственият арбитър, третият или петият арбитър трябва да бъде с гражданство, различно от това на страните, освен ако те са с еднакво гражданство (национална принадлежност).

§ 4. Встъпването в спора на трета страна остава без последици по отношение на състава на арбитражния съд.

Член 31

Процедура. Разноски

§ 1. Арбитражният съд определя процедурата, като се съобразява конкретно със следните разпоредби:

- a) той проучва и решава делата въз основа на материалите, представени от страните, без да е обвързан, когато е призван да се произнесе, с техните тълкувания;
- b) той не може да присъди повече или нещо различно от онова, което е поискано в молбата на ищеца, нито по-малко от онова, което ответникът е признал за дължимо;
- c) арбитражното решение, надлежно обосновано, се изготвя от арбитражния съд и се съобщава на страните от Генералния секретар;
- d) освен при противоположна разпоредба на императивното право на мястото, където заседава арбитражният съд, и освен в случай на противоположна договореност между страните арбитражното решение е окончателно.

§ 2. Възнагражденията на арбитрите се определят от Генералния секретар.

§ 3. Арбитражното решение определя разходите и разноските и постановява тяхното разпределяне, както и разпределянето на възнагражденията на арбитрите между страните.

Член 32

Давност. Изпълнителна сила

§ 1. Откриването на арбитражното производство има по отношение на прекъсването на давността същото действие като действието, предвидено от разпоредбите на материалния закон, приложими при подаването на иск пред обикновен съд.

§ 2. Решението на арбитражния съд има сила на присъдено нещо във всяка от държавите членки след изпълняването на формалностите, предписани в държавата, където трябва да се състои изпълнението. Преразглеждане на делото по същество не се допуска.

Раздел VI

ИЗМЕНЕНИЕ НА КОНВЕНЦИЯТА

Член 33

Компетентност

§ 1. Генералният секретар довежда незабавно до знанието на държавите членки предложенията, насочени към изменение на Конвенцията, които са били отправени до него от държавите членки или които самият той е изготвил.

§ 2. Общото събрание взема решение по предложенията, насочени към изменение на Конвенцията, когато § 4 - 6 не предвиждат друга компетентност.

§ 3. Когато е сезирано по предложение за изменение, Общото събрание може да реши с мнозинството, предвидено в член 14, § 6, че това предложение е от характер, тясно свързан с една или повече разпоредби на притурките към Конвенцията. В този случай, както и в случаите, посочени в § 4 - 6, втори изречения, Общото събрание е правоспособно да вземе решение и по изменението на тази или на тези разпоредби на притурките.

§ 4. Извън решенията на Общото събрание, взети в съответствие с § 3, първо изречение, Ревизионната комисия решава за предложенията, насочени към изменение на:

- a) членове 9 и 27, § 2 - 10;
- b) Единните правила CIV, с изключение на членове 1, 2, 5, 6, 16, 26 - 39, 41 - 53 и 56 - 60;
- c) Единните правила CIM, с изключение на членове 1, 5, 6, § 1 и 2, на членове 8, 12, 13, § 2, на членове 14, 15, § 2 и 3, на член 19, § 6 и 7, както и на членове 23 - 27, 30 - 33, 36 - 41 и 44 - 48;
- d) Единните правила CUV, с изключение на членове 1, 4, 5 и 7 - 12;
- e) Единните правила CUI, с изключение на членове 1, 2, 4, 8 - 15, 17 - 19, 21, 23 - 25;
- f) Единните правила APTU, с изключение на членове 1, 3 и 9 - 11, както и на приложенията към тези Единни правила;
- g) Единни правила ATMF, с изключение на членове 1, 3 и 9.

Когато предложенията за изменение са внесени в Ревизионната комисия в съответствие с букви а) - г), една трета от държавите, представени в Комисията, може да изиска тези предложения да бъдат внесени за решаване от Общото събрание.

§ 5. Комисията от експерти по RID решава за предложенията, насочени към изменение на Правилника за международен железопътен превоз на опасни товари (RID). Когато такива предложения са внесени в Комисията от експерти по RID, една трета от държавите, представени в Комисията, може да изиска тези предложения да бъдат внесени за решаване от Общото събрание.

§ 6. Комисията от технически експерти решава за предложенията, насочени към изменение на приложенията на Единните правила APTU. Когато такива предложения са внесени в Комисията от технически експерти, една трета от държавите, представени в Комисията, може да изиска тези предложения да бъдат внесени за решаване от Общото събрание.

Член 34

Решения на Общото събрание

§ 1. Измененията на Конвенцията, за които е взето решение от Общото събрание, се съобщават от Генералния секретар на държавите членки.

§ 2. Измененията на същинската Конвенция, за които е взето решение от Общото събрание, влизат в сила дванайсет месеца след утвърждаването им от две трети от държавите членки за всички държави членки, с изключение на онези, които преди влизането им в сила са направили декларация, съгласно която не утвърждават упоменатите изменения.

§ 3. Измененията на притурките към Конвенцията, за които е взето решение от Общото събрание, влизат в сила дванайсет месеца след утвърждаването им от половината от държавите, ненаправили декларация в съответствие с член 42, § 1, първо изречение, за всички държави членки, с изключение на онези, които преди влизането им в сила са направили декларация, съгласно която не утвърждават упоменатите изменения, и на онези, които са направили декларация в съответствие с член 42, § 1, първо изречение.

§ 4. Държавите членки изпращат до Генералния секретар уведомленията си за утвърждаването на измененията на Конвенцията, за които е взето решение от Общото събрание, както и декларациите си, съгласно които не утвърждават тези изменения. Генералният секретар ги съобщава на другите държави членки.

§ 5. Срокът, посочен в § 2 и 3, тече считано от деня на уведомлението от Генералния секретар, че условията за влизане в сила на измененията са изпълнени.

§ 6. Общото събрание може в момента на приемането на едно изменение да внесе уточнението, че то е с такъв обхват, че всяка държава членка, която направи декларация по § 2 или по § 3 и която не утвърди изменението в този срок от осемнайсет месеца считано от неговото влизане в сила, ще престане при изтичането на този срок да бъде държава - членка на Организацията.

§ 7. Когато решенията на Общото събрание засягат притурките към Конвенцията, прилагането на съответната притурка се преустановява в неговата цялост от момента на влизане в сила на решенията, за съобщението със и между държавите членки, които са се противопоставили, в съответствие с § 3, на решенията в определените срокове. Генералният секретар уведомява държавите членки за това преустановяване; то приключва при изтичането на един месец считано от датата, на която Генералният секретар уведоми останалите държави членки за снемането на възражението.

Член 35

Решения на комисиите

§ 1. Измененията на Конвенцията, за които е взето решение от комисиите, се съобщават от Генералния секретар на държавите членки.

§ 2. Измененията на самата Конвенция, за които е взето решение от Ревизионната комисия, влизат в сила за всички държави членки от първия ден на дванайсетия месец след месеца, през който Генералният секретар е уведомил за тях държавите членки. Държавите членки могат да формулират възражение в срок от четири месеца считано от датата на уведомлението. В случай на възражение на една четвърт от държавите членки изменението не влиза в сила. Ако една държава членка формулира възражение срещу решение на Ревизионната комисия в срока от четири месеца и денонсира Конвенцията, денонсирането поражда действие от датата, предвидена за влизане в сила на това решение.

§ 3. Измененията на притурките към Конвенцията, за които е взето решение от Ревизионната комисия, влизат в сила за всички държави членки от първия ден на дванайсетия месец след месеца, през който Генералният секретар е уведомил за тях държавите членки. Измененията, за които е взето решение от Комисията от експерти по RID или от Комисията от технически експерти, влизат в сила за всички държави членки от първия ден на шестия месец след месеца, през който Генералният секретар е уведомил за тях държавите членки.

§ 4. Държавите членки могат да формулират възражение в срок от четири месеца считано от деня на уведомлението, упоменато в § 3. В случай на възражение, формулирано от една четвърт от държавите членки, изменението не влиза в сила. В държавите членки, формулирали възражение срещу решение в определените срокове, прилагането на съответната притурка се преустановява в неговата цялост за съобщението със и между държавите членки считано от момента, в който решенията стават действащи. В случай на възражение срещу утвърждаването на техническа норма или срещу приемането на единно техническо предписание обаче само тяхното прилагане се преустановява по отношение на съобщението със и между държавите членки считано от момента, в който решенията стават действащи; същото важи за случаите на частично възражение.

§ 5. Генералният секретар уведомява държавите членки за преустановяванията, посочени в § 4; преустановяванията се снемат при изтичането на срок от един месец считано от деня, в който Генералният секретар уведоми другите държави членки за оттеглянето на такова възражение.

§ 6. При определянето на броя на възраженията, предвидени в § 2 и 4, не се вземат под внимание държавите членки, които:

- а) нямат право на глас (член 14, § 5, член 26, § 7 или член 40, § 4);
- б) не са членки на съответната Комисия (член 16, § 1, второ изречение);
- в) са направили декларация съгласно член 9, § 1 от Единните правила АРТУ.

Раздел VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 36

Депозитар

§ 1. Депозитар на тази Конвенция е Генералният секретар. Неговите функции като депозитар са функциите, изложени в част VII на Виенската конвенция за правото на договорите от 23 май 1969 г.

§ 2. Когато възникне спор между държава членка и депозитаря относно изпълняването на функциите на последния, депозитарят или заинтересованата държава членка трябва да постави въпроса на вниманието на другите държави членки или при нужда да го внесе за решаване от Административния комитет.

Член 37

Присъединяване към Конвенцията

§ 1. Конвенцията е открита за присъединяване на всяка държава, на чиято територия се експлоатира железопътна инфраструктура.

§ 2. Държава, която желае да се присъедини към Конвенцията, подава молба до депозитаря.

Депозитарят я съобщава на държавите членки.

§ 3. Молбата се удовлетворява пълноправно три месеца след съобщаването, упоменато в § 2, освен при възражение, формулирано пред депозитаря от пет държави членки. Депозитарят уведомява незабавно за това искащата държава, както и държавите членки. Присъединяването е в сила от първия ден на третия месец след това уведомление.

§ 4. В случай на възражение на поне пет държави членки в срока, предвиден в § 3, молбата за присъединяване се внася в Общото събрание, което взема решение по нея.

§ 5. Извън член 42 всяко присъединяване към Конвенцията може да се отнася само до Конвенцията в нейната редакция, действаща в момента на влизане в сила на присъединяването.

Член 38

Присъединяване на регионални организации за икономическа интеграция

§ 1. Конвенцията е открита за присъединяване на регионалните организации за икономическа интеграция, които имат компетенцията да приемат свое законодателство, задължително за техните членове, в областите, обхванати от тази Конвенция, и в които членуват една или повече държави членки. Условието на това присъединяване се определят в споразумение, сключено между Организацията и регионалната организация.

§ 2. Регионалната организация може да упражнява правата, с които се ползват нейните членове по силата на Конвенцията, доколкото те се простират върху областите от нейна компетенция. Същото важи за задълженията, които тежат на държавите членки по силата на Конвенцията, без да се смятат финансовите задължения, упоменати в член 26.

§ 3. С оглед упражняване на правото на глас и на правото на възражение, предвидено в член 35, § 2 и 4, регионалната организация разполага с брой гласове, равен на броя на нейните членове, които са също държави - членки на Организацията. Последните могат да упражняват правата си, конкретно правото на глас, само до степента, допускана от § 2. Регионалната организация не се ползва с право на глас по отношение на раздел IV.

§ 4. За прекратяване на членството член 41 се прилага по аналогия.

Член 39

Асоциирани членки

§ 1. Всяка държава, на чиято територия се експлоатира железопътна инфраструктура, може да стане асоциирана членка на Организацията. Член 37, § 2 - 5 се прилага по аналогия.

§ 2. Една асоциирана членка може да участва в работата на органите, упоменати в член 13, § 1, букви а) и с) - ф), само със съвещателен глас. Асоциирана членка не може да бъде избрана за членка на Административния комитет. Тя участва във финансирането на разходите на Организацията с 0,25 на сто от вноските (член 26, § 3).

§ 3. За прекратяване на асоциираното членство член 41 се прилага по аналогия.

Член 40

Преустановяване на членството

§ 1. Една държава членка може да поиска, без да денонсира Конвенцията, преустановяване на своето членство в Организацията, когато никакво международно железопътно съобщение вече не се осъществява на нейна територия по причини, които не се дължат на тази държава членка.

§ 2. Решение по молба за преустановяване на членство се взема от Административния комитет. Молбата трябва да бъде изложена пред Генералния секретар най-късно три месеца преди заседание на Комитета.

§ 3. Преустановяването на членство влиза в сила от първия ден на месеца, следващ деня на уведомлението от Генералния секретар до държавите членки за решението на Административния комитет. Преустановяването на членството приключва с уведомлението от държавата членка за възобновяване на международното железопътно движение на нейна територия. Генералният секретар го довежда незабавно до знанието на другите държави членки.

§ 4. От преустановяването на членството произтича:

а) освобождаване на държавата членка от задължението ѝ да участва във финансирането на разходите на Организацията;

- b) преустановяване на правото на глас в органите на Организацията;
- c) преустановяване на правото на възражение по силата на член 34, § 2 и 3 и на член 35, § 2 и 4.

Член 41

Денонсиране на Конвенцията

- § 1. Конвенцията може да бъде денонсирана във всеки момент.
- § 2. Всяка държава членка, която желае да пристъпи към денонсиране, уведомява за това депозитаря. Денонсирането влиза в сила от 31 декември на следващата година.

Член 42

Декларации и резерви по Конвенцията

- § 1. Всяка държава членка може да декларира във всеки момент, че няма да прилага в тяхната цялост някои притурки към Конвенцията. Освен това резерви, както и декларации за неприлагане на някои разпоредби на същинската Конвенция или на нейните притурки се допускат само ако такива резерви и декларации са изрично предвидени от самите разпоредби.
- § 2. Резервите или декларациите се изпращат до депозитаря. Те стават действащи от момента, в който Конвенцията влиза в сила за заинтересованата държава. Всяка декларация, направена след това влизане в сила, става действаща от 31 декември на годината, която следва тази декларация. Депозитарят уведомява за това държавите членки.

Член 43

Разпускане на Организацията

- § 1. Общото събрание може да вземе решение за разпускането на Организацията и за евентуалното прехвърляне на нейните правомощия на друга междуправителствена организация, като определи при нужда условията за това прехвърляне с тази организация.
- § 2. В случай на разпускане на Организацията нейното имущество и авоари се присъждат на държавите членки, които са били членки на Организацията без прекъсване през последните пет календарни години, предшестващи годината на решението по § 1, като това става пропорционално на средната стойност на процентния дял, с който те са участвали във финансирането на разходите на Организацията през тези пет предшестващи години.

Член 44

Временна разпоредба

В случаите, предвидени в член 34, § 7, в член 35, § 4, в член 41, § 1 и в член 42, правните норми, действащи в момента на сключването на договорите, подчинени на Единните правила CIV, на Единните правила CIM, на Единните правила CUV или на Единните правила CUI, остават приложими по отношение на съществуващите договори.

Член 45

Текстове на Конвенцията

- § 1. Конвенцията е съставена на френски, немски и английски език. В случай на различие единствено френският текст е меродавен.
- § 2. По предложение на една от заинтересованите държави Организацията публикува официални преводи на Конвенцията на други езици, доколкото един от тези езици е официален език на територията на поне две държави членки. Тези преводи се изготвят в сътрудничество с компетентните служби на заинтересованите държави членки.

ПРОТОКОЛ ЗА ПРИВИЛЕГИИТЕ И ИМУНИТЕТИТЕ НА МЕЖДУПРАВИТЕЛСТВЕНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ ЗА МЕЖДУНАРОДНИ ЖЕЛЕЗОПЪТНИ ПРЕВОЗИ (OTIF)

Член 1

Имунитет от юрисдикция, изпълнение и заповест

- § 1. В рамките на своите официални дейности Организацията се ползва с имунитет от юрисдикция и изпълнение, освен:
 - a) когато Организацията изрично се е отказала от такъв имунитет в конкретен случай;
 - b) в случай на граждански иск, предявен от трето лице;
 - c) в случай на насрещен иск, пряко свързан с процедура, започната основно от Организацията;
 - d) в случай на заповест, постановен със съдебно решение, върху заплатите, хонорарите и другите

възнаграждения, дължими от Организацията на член на нейния персонал.

§ 2. Авоарите и другото имущество на Организацията независимо от тяхното местонахождение се ползват с имунитет по отношение на всяка форма на реквизиция, конфискация, секвестриране и друга форма на заповест или принуда, освен когато такава се изисква временно от съдебното следствие по Происшествия, причинени от моторни превозни средства, принадлежащи на Организацията или движещи се за нейна сметка, и от разследването, което тези Происшествия могат да предизвикат.

Член 2

Защита срещу отчуждаване

Ако за общественополезни цели е необходимо отчуждаване, трябва да се вземат всички подходящи мерки, за да не се позволи отчуждаването да се превърне в пречка за упражняването на дейностите на Организацията и за да бъде изплатено предварително, своевременно и справедливо обезщетение.

Член 3

Освобождение от данъци

§ 1. Всяка държава членка освобождава Организацията, нейното имущество и доходи от преки данъци върху упражняваните от нея официални дейности. Когато Организацията извършва или използва покупки или услуги за значителна сума, строго необходими за упражняването на официалните ѝ дейности, и когато цената на тези покупки или услуги включва такси или мита, държавите членки вземат всеки път, доколкото е възможно, подходящи мерки за освобождение от таксите или митата от това естество или за възстановяване на тяхната сума.

§ 2. Никакво освобождение не се предоставя по отношение на данъците и таксите, които представляват само заплащане на извършени услуги.

§ 3. Имуществото, придобито в съответствие с § 1, не може да бъде продавано, нито преотстъпвано, нито използвано по друг начин, освен при условията, определени от държавата членка, която е предоставила освобождението.

Член 4

Освобождение от мита и такси

§ 1. Внасяните или изнасяни от Организацията вещи, строго необходими на упражняването на нейните официални дейности, се освобождават от всякакви мита и такси, събирани върху вноса или върху износа.

§ 2. Никакво освобождение не се дава по този член по отношение на покупки, внос на имущество или предоставяне на услуги, предназначени за собствени нужди на членовете на персонала на Организацията.

§ 3. Член 3, § 3 се прилага по аналогия към имуществото, внасяно в съответствие с § 1.

Член 5

Официални дейности

Официалните дейности на Организацията, упоменати в този Протокол, са дейностите, които съответстват на целите, определени в член 2 на Конвенцията.

Член 6

Парични сделки

Организацията може да получава и присвоява всякакви фондове, девизи, парични средства или движими ценности. Тя може да разполага с тях свободно за всички приложения, предвидени от Конвенцията, и да притежава сметки в каквато и да е валута в степента, в която това ѝ е необходимо, за да посреща задълженията си.

Член 7

Съобщения

За официалните си съобщения и за изпращането на всички свои документи Организацията се ползва с отношение, не по-малко благоприятно от онова, което се предоставя от всяка държава членка на другите сравними с нея международни организации.

Член 8

Привилегии и имунитети на представителите на държавите

Представителите на държавите членки се ползват при изпълняването на своите функции и за времетраенето на служебните им пътувания със следните привилегии и имунитети на територията на всяка държава членка:

- a) имунитет от юрисдикция, дори след приключването на задачата им, за действията, включително устните и писмените им изказвания, извършени от тях в служебно качество; този имунитет не важи обаче в случай на причинени вреди вследствие на произшествие, предизвикано от моторно превозно средство или всякакво друго превозно средство, принадлежащо на представител на държава или управлявано от него, или в случай на нарушаване на правилника за движение в сила за това превозно средство;
- b) имунитет от арест и предварително задържане, освен в случай на заварено престъпление;
- c) имунитет от запор на личния им багаж, освен в случай на заварено престъпление;
- d) неприкосновеност на всички техни книжа и официални документи;
- e) освобождаване на самите тях и на техните съпрузи от всяка мярка, ограничаваща влизането, и от всички формалности по регистрирането на чужденците;
- f) същите улеснения по отношение на валутните и обменните регламенти като тези, които се предоставят на представителите на чуждестранните правителства с временна официална мисия.

Член 9

Привилегии и имунитети на членовете на персонала на Организацията

Членовете на персонала на Организацията се ползват при изпълняването на своите функции със следните привилегии и имунитети на територията на всяка държава членка:

- a) имунитет от юрисдикция за действията, включително устните и писмените им изказвания, извършени при упражняване на функциите и в границите на правомощията им; този имунитет не важи обаче в случай на причинени вреди вследствие на произшествие, предизвикано от моторно превозно средство или всякакво друго превозно средство, принадлежащо на член на персонала на Организацията или управлявано от него, или в случай на нарушаване на правилника за движение в сила за това превозно средство; членовете на персонала продължават да се ползват с този имунитет дори след като са престанали да бъдат служители на Организацията;
- b) неприкосновеност на всички техни книжа и официални документи;
- c) същите изключения от разпоредбите, ограничаващи имиграцията и регламентиращи регистрирането на чужденците, като тези, които се предоставят по правило на членовете на персонала на международните организации; членовете на семействата им, принадлежащи към тяхното домакинство, се ползват със същите улеснения;
- d) освобождаване от национален данък върху дохода, ако в полза на Организацията е въведено вътрешно облагане на заплатите, хонорарите и другите изплащани от нея възнаграждения; държавите членки обаче могат да вземат под внимание тези заплати, хонорари и възнаграждения с оглед изчисляването на размера на данъка, който следва да се събира върху доходи от други източници; държавите членки не са задължени да прилагат това данъчно освобождаване по отношение на обезщетенията, пенсиите и издръжките, изплащани от Организацията на бивши членове на нейния персонал или на техни правоимащи;
- e) по отношение на разпоредбите за обмяна на валута същите привилегии като тези, които по правило се предоставят на членовете на персонала на международните организации;
- f) в период на международна криза същите улеснения по репатриране за тях и за членовете на семействата им, принадлежащи към тяхното домакинство, като тези, които по правило се предоставят на членовете на персонала на международните организации.

Член 10

Привилегии и имунитети на експертите

Когато упражняват функции при Организацията или изпълняват възложени от нея задачи, включително по време на пътуванията, извършвани при упражняването на тези функции или в изпълнение на тези задачи, експертите, до които Организацията се допитва, се ползват със

следните привилегии и имунитети, доколкото те са им необходими за изпълняването на функциите им:

- а) имунитет от юрисдикция за действията, включително устните и писмените им изказвания, извършени от тях при изпълняване на функциите им; този имунитет не важи обаче в случай на причинени вреди вследствие на произшествие, предизвикано от моторно превозно средство или всякакво друго превозно средство, принадлежащо на експерт или управлявано от него, или в случай на нарушаване на правилника за движение в сила за това превозно средство; експертите продължават да се ползват с този имунитет дори след прекратяването на функциите им при Организацията;
- б) неприкосновеност на всички техни книжа и официални документи;
- с) улеснения по обмяната на валута, необходими за прехвърлянето на тяхното възнаграждение;
- д) същите улеснения по отношение на личния им багаж като тези, които се предоставят на служителите на чуждестранните правителства с временна официална мисия.

Член 11

Цел на предоставяните привилегии и имунитети

§ 1. Привилегиите и имунитетите, предвидени от този Протокол, се установяват единствено за да се осигури при всякакви обстоятелства свободното функциониране на Организацията и пълната независимост на лицата, на които те се предоставят. Компетентните органи снемат всеки имунитет във всички случаи, когато неговото запазване би възпрепятствало действието на правосъдието и когато той може да бъде снет, без да се попречи на изпълняването на целта, за която е бил предоставен.

§ 2. Компетентни органи по смисъла на § 1 са:

- а) държавите членки - по отношение на техните представители;
- б) Административният комитет - по отношение на Генералния секретар;
- с) Генералният секретар - по отношение на другите служители на Организацията, както и на експертите, до които Организацията се допитва.

Член 12

Предотвратяване на злоупотреби

§ 1. Никоя разпоредба на този Протокол не може да поставя под въпрос правото, което притежава всяка държава членка, да взема всички целесъобразни мерки в интерес на своята обществена сигурност.

§ 2. Организацията сътрудничи по всяко време на компетентните органи на държавите членки с оглед да се улесни правилното осъществяване на правораздаването, да се осигури спазването на законите и правните норми на заинтересованите държави членки и да се предотврати всяка възможна злоупотреба с привилегиите и имунитетите, предвидени в този Протокол.

Член 13

Третиране на собствените граждани

Никоя държава членка не е задължена да предоставя привилегиите и имунитетите, упоменати:

- а) в член 8, с изключение на буква d),
- б) в член 9, с изключение на букви а), б) и d),
- с) в член 10, с изключение на букви а) и б), на собствените си граждани или на лицата, които имат постоянното си местожителство в тази държава.

Член 14

Допълнителни споразумения

Организацията може да сключва с една или повече държави членки допълнителни споразумения за прилагането на разпоредбите на този Протокол по отношение на тази държава членка или на тези държави членки, както и други споразумения с цел да се осигури доброто функциониране на организацията.